

РЕШЕНИЕ

№ 7145

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10264** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 вр. с чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Жалбоподателят О. П. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н. обжалва Решение № 33-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последваща молба с вх. № УП -20180 от 17.09.2021 г. на ДАБ - МС до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на обжалвания акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречия с материалния закон. Според жалбоподателя, органът не е ценил правилно фактите, на които се е позовал в представените писмени доказателства, доказващи влошаването на състоянието на човешките права в Н.. Освен това се позовава на висящо пред ВАС производство по отношение на съпругата му О. П. Л. и детето им, както и че следва да бъде зачетено правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Моли да бъде отменено обжалваното решение и преписката върната на административния орган за ново разглеждане със задължителни указания за допускане на разглеждане на молбата за международна закрила.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Е. С.. Поддържат жалбата и молят за отмяна на оспорения акт.

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрк. П., моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Яни Костов, изразява становище при постановяване на решението да бъде взета предвид обстановката в Н..

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на жалбоподателя и извърши съвкупна преценка на доказателствата, приобщени към делото, намира за установено следното:

Жалбоподателят е гражданин на Н., [дата на раждане] в [населено място], Н., по народност – ишан, вероизповедание – католик, семейно положение – женен, напуснал легално родината си на 20.11.2018 г. На територията на Република България пребивава заедно със съпругата си О. П. Л., непълнолетната им дъщеря О. П. Ф., [дата на раждане] и новородената им дъщеря О. П. Н., [дата на раждане], всички граждани на Н..

С Решение № 6451 от 01.11.2019 г. по адм. дело № 4941/2019 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 8427 от 29.06.2020 г. по адм. дело № 480/2020 г. на ВАС, в сила от същата дата, е отхвърлена жалбата на О. П. К. против решение № 1299 от 26.02.2019 г. на председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение № 4522 от 01.07.2019 г. по адм. дело № 4942/2019 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 8415 от 29.06.2020 г. по адм. дело № 10484/2019 г. на ВАС, в сила от същата дата, е отхвърлена жалбата на О. П. Ф. против Решение № 1289 от 26.02.2019 г. на председателя на ДАБ, с което ѝ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решение № 1500 от 02.03.2020 г. по адм. дело № 3422/2019 г. на АССГ, съдът е отхвърлил жалбата на О. П. К. срещу решение № 1290/26.02.2019 г. на председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Делото е висящо пред ВАС.

Административното производство по молбата на малолетната О. П. Н., чрез майка ѝ О. П. Л., с вх. № РД09-123/13.01.2020 г. за предоставяне на международна закрила, е спряно на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК.

Жалбоподателят О. П. К. подава последваща молба за международна закрила с рег. № УП 20180 от 22.07.2020 г. на ДАБ-МС, в която сочи, че за него е невъзможно да се върне в Н., защото се страхува за живота си и сигурността, както и за тези на семейството му. Соци като нововъзникнали обстоятелства висящите производства на съпругата му и малолетната О. П. Н., както и с оглед интересите на детето и запазване целостта на семейството. С разписка от 24.07.2020 г. предава 4 броя новинарски статии от интернет на английски език - "Н.: 22 000 души, регистрирани като изчезнали след десетилетие на война, според Международния комитет на Червен кръст, това е най-големият брой случаи в света" с дата 12 септември 2019 г.; "Най-малко 50 нигерийски войници са били убити в засада на групировката Б. Х." от 24.03.2020 г.; "Н.: Нападенията на ислямски бойни групировки в Б. убиват десетки"; "81 убити при кърваво нападение на Б. Х. в нигерийско село" от 10 юни 2020 г. С решение № 22-ОКУОЗ.08.2020 г. на интервюиращия орган молбата му не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано пред АССГ, който със свое Решение № 6177/09.11.2020 г., постановено по адм. д. № 7946/2020 г., Първо отделение, 4-ти състав, е отхвърлил жалбата на чуждия гражданин. Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, поради което същото е влязло в законна сила.

Представена е в съдебното производство Справка от 13.09.2021 г. от дирекция "Международна дейност" - ДАБ относно Н..

След извършен анализ на събраните по административната преписка факти и

обстоятелства, административният орган е приел, че молба с вх. № УП -20180 от 17.09.2021 г. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила, доколкото не се сочат нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя. Анализирани са представените разпечатки от интернет, визиращи състоянието на сигурността в Североизточна Н., като е отчетен факта че жалбоподателят е от [населено място] – в южната част на Н.. Посочено е, че дейността на организациите "Б. Х." и "Ислямска държава в З. А." има ограничено действие само в североизточната част на Н. и е дългогодишно явление, поради което не може да се приеме за ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Жалбоподателят не е обосновал по никакъв начин персонално отношение спрямо него или семейството му. Органът се е съобразил с Общ коментар № 14(2013 г.) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес на детето и е обосновал извод, че в конкретния случай, отчитайки културната идентичност и събрана информация, в интерес на децата е те да живеят заедно със семейството си в държавата им по произход Н.. Отчетено е обстоятелството, че в предишното производство по ЗУБ е направена преценка, че жалбоподателят и семейството му не обосновават наличие на риск за живота или свободата им в държавата по произход.

Оспореният акт е връчен лично на своя адресат на 13.10.2021 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана на 19.10.2021 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА. Обжалваното решение е издадено от К. И., определен за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-783/09.12.2020 г. на Председателя на ДАБ-МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен своевременно и в срок, след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила, съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че Решението е постановено в нарушение на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. О. П. К. е написал ръкописна молба, която е преведена от заклет преводач на български език, и е входирана в ДАБ с вх. № УП 20180/03.09.2021 г. Касае се за „молба за предоставяне на доказателства, относно полицейски доклад и клетвена декларация”. От същата не става ясно, какво точно се иска с нея. С писмо рег. № УП 2080/10.09.2021 г., получено от О. П. К. с помощта на видеоразговор на преводач от английски език В. П., на чуждия гражданин е указано да прецизира искането си в нова молба, тъй като с молбата не е изразено изричното желание на чужденеца да бъде регистриран отново в ДАБ при МС. В изпълнение на дадените му указания, а не по принуда, както е изразено в жалбата му, О. П. К. е подал молба до Председателя на ДАБ при МС, с рег. № УП 20180/17.09.2021 г., в която изрично е посочил „С настоящата молба отправям към Вас последващо искане да ми бъде предоставена международна закрила в Р. България". По нататък в молбата е записано „Моля да допуснете молбата ми до производство по предоставяне на международна закрила по общия ред, като бъда регистриран и ми бъде издадена регистрационна карта".

Следователно, именно молбата за международна закрила на О. П. К. с рег. №

УП-20180 от 17.09.2021 г. се явява втора последваща, както самия чужденец е заявил в същата, и трета, заедно с подадената за първи път молба, поради което Решение № 33-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган е издадено в рамките на предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Налице е хипотезата на чл.76а от ЗУБ, съгласно която преди да се разгледа по същество последващата молба за закрила е необходимо да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Подадената от жалбоподателя молба с вх. № УП-20180 от 17.09.2021 г. е "последваща молба" съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като е подадена, след като има приключило с влязло в сила решение по производство за предоставяне на международна закрила в Република България, с което е отказана международна закрила, и той не е напуснал територията на Република България. Тази национална легална дефиниция по § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ съответства на дадената с чл. 2, буква "р" от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, според която "последваща молба" значи молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, в т. ч. в случаите на оттеглянето ѝ от кандидата или отхвърлянето ѝ от решаващия орган след негласно нейно оттегляне по чл. 28, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС.

Специалната процедура по чл. 76а ЗУБ предвижда, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ. Последната разпоредба изисква производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. Тази преценка е възложена с чл. 76б, ал. 1 ЗУБ на интервюиращ орган на ДАБ - МС, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска (т. 1) или не я допуска (т. 2) до производство за предоставяне на международна закрила. Ако в 14-дневния срок по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ не бъде взето такова решение, по чл. 75, ал. 3 ЗУБ последващата молба се счита допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Административният орган е изложил подробни мотиви, които и настоящата съдебна инстанция напълно споделя, че в настоящата молба - последваща такава, чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, както и че не сочи нови факти. Доводите на жалбоподателя в насока, че в обжалваното решение не са съобразени всички факти и обстоятелства, са неоснователни. В него са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В тази разпоредба е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, интервюиращият орган единствено и

въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва да вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място, органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Жалбоподателят е представил четири броя извадки от интернет с данни за състоянието на сигурността и извършвано насилие в Североизточна Н. от групировките "Б. Х." и "Ислямска държава в З. А.", като такива се съдържат и в справките, представени от ответника. Такива данни за насилие са съществували и към момента на приключване на адм. дело № 4941/2019 г. и адм. дело № 7946/2020 г., като съдът е отчетел действията на посочените групировки и е приел, че за жалбоподателя е възможно да се завърне в щата Б., където е живял и където са приети най-много завърнали се лица.

Със съобщение, рег. № УП-20180/17.09.2021 г., чуждият гражданин е бил уведомен лично за възможността да представи допълнителни писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост. В срока по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, чужденецът не е представил нови доказателства, имащи отношение към него и бежанската му история.

При преценката на последващата молба с рег. № УП-20180 от 17.09.2021 г. на О. П. К., правилно административния орган е взел предвид фактите и обстоятелствата, че молителят, неговата съпруга О. П. Л., както и по-голямата им дъщеря О. П. Ф. (в оспореното решение е описан резултатът от нейната молба за международна закрила) са напуснали страната им на произход заедно и са пристигнали в Република България по едно и също време. Нигерийските граждани представят идентични бежански истории и излагат сходни мотиви, относно причините да напуснат Н. и да не желаят да се завърнат там. Тези обстоятелства са отчетени от административния орган при неговото произнасяне с административния си акт за отказ по първите молби за закрила на чужденците в Република България, както и от съдебните органи, осъществили съдебен контрол. Тъй като новородената дъщеря на жалбоподателя в настоящото производство, О. П. Н. не разполага със собствена бежанска история, предвид възрастта ѝ, и факта, че е родена на територията на Република България, а мотивите за нейната молба за закрила изхождат от бежанската история на нейните родители, административния орган е спазил, както националното и Европейското законодателство, така и международното законодателство, относно принципите за най-добрия интерес на детето и запазване целостта на семейството, което подробно е описано в оспорения административен акт.

Касателно представените и приобщени като доказателства по делото статии, във връзка със ситуацията в Н., съдът намира, че следва същите да бъдат ценени заедно с представената и приета от съда актуална справка за общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Н. с вх. № МД-452/13.09.2021 г., от която се установява, че не е налице съществена

промяна, в сравнение с положението в страната през периодите на постановяване на решението на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на жалбоподателя, както и решенията на ВАС и АССГ, с оглед изискването всеки решаващ орган или съд да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него, в какъвто смисъл е и Решение № 6840/19.11.2021 г. на АССГ, 65-ти състав.

Обществено-политическото положение в Н. сочи, че не е налице съществено изменение на ситуацията със сигурността. Приложената справка също не установява промяна в негативен аспект в сравнение с оценката при предходната молба. Няма основание да се приеме, че е налице безогледно насилие, а и че съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства. Това, свързано с обстоятелството, че от страна от жалбоподателят не са изтъкнати основателни причини, които да обосновават страх от преследване или да съществуват данни, че поради самия факт на връщането му на територията на тази държава той се излага на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи срещу живота или личността, не дават основание да се приеме наличие на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако предварителното разглеждане на тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила - разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, § 3 от същата Директива).

В настоящия процесен случай, не са се появили, и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. За да постанови решението си, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, последващата молба на нигерийския гражданин О. П. К., административния орган е достигнал именно до този извод. Този извод административния орган е формирал именно въз основа на анализ на предоставените писмени доказателства.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение и бежанската му история. От своя страна жалбоподателят се позовава на обстоятелства, които не могат да се приемат за нововъзникнали, респективно така изложените твърдения не засягат и не променят бежанската му история, а именно от негова страна не са представени съответните писмени доказателства и информация, които да са от съществено значение за личното му положение или относно положението в държавата му по произход.

Следва да се отбележи, че соченото от жалбоподателя обстоятелство, касаещо молбите на съпругата и децата му, обсъдени по-горе, според настоящия състав на съда не са относими към производството на жалбоподателя.

Съгласно постоянната съдебна практика всяко решение за предоставянето на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила трябва да се основава на индивидуална оценка, чиято цел е да се определи дали предвид личното положение на молителя са налице условията за предоставяне на такъв статут. В този смисъл от установения от законодателя на Съюза режим на предоставяне на единен статут на бежанец или на субсидиарна закрила следва, че оценяването на молбата за международна закрила във връзка с чл. 4 от Директива 2011/95, има за цел да определи дали молителят има основателни опасения от лично преследване или е лично изложен на реална опасност от тежки посегателства. Такива опасения за жалбоподателя не се установяват. Административният орган е изследвал в коя част на държавата по произход се намира посоченото от чужденеца рождено място, което не попада в Североизточната част на Н., където посочените групировки осъществяват актове на насилие.

В конкретния случай, с оглед наличието на предпоставките визирани в чл. 13, ал. 2, т. 4, вр. чл. 76а ЗУБ, с изследване на всички представени доказателства и при спазване на процедурата по тази норма е издадено оспореното решение. Същото е издадено при наличието на съответните материално правни предпоставки за недопускане на разглеждане по същество на последваща молба на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр. с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 21 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. П. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н. с р е щ у Решение № 33-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последващата му молба с вх. № УП-20180 от 17.09.2021 г. на ДАБ - МС до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО, съгл. чл. 86 ЗУБ, е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: